

Список використаних джерел:

1. Ступницький О. Індексні інвестиційні фонди – нові фінансові інститути колективних інвестицій і біржових технологій на світовому фінансовому ринку / О. Ступницький // Науковий вісник КНУ імені Тараса Шевченка. – 2007. – Вип. 35–26. – С. 26–30.
2. Технологічні зміни та їх вплив на ринок цінних паперів // Цінні папери України. – 2011. – № 30 (675). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.securities.org.ua/securities_paper/review.php?id=675&pub=5225.
3. Agapova A. Conventional Mutual Index Funds Versus Exchange Traded Funds. / A. Agapova // Journal of Financial Markets. – 2011. – Vol. 14, No. 2. – P. 323–343.
4. Andersen T., Dobrev D. and E. Schaumburg. Integrated quarticity estimation: Theory and practical implementation. May 2010.
5. Chernyak O., Vasylychenko I. Application of lower order statistics in robust neighborhood truncation quarticity estimators // Bulletin of the Kiev national University of Technologies and Design. – 2012. – № 5 (67). – P. 268–275. – ISSN 1813-6796.
6. Hong H. and Wang J. Trading and returns under periodic market closures. The Journal of Finance, Vol. LV (No.1): 297–354, February 2000.
7. Mancino M. and Sanfelici S. Estimation of quarticity with high frequency data. January 2012.

Анотація. В статті теоретично доведено, що алгоритмічна торгівля широко використовується інвестиційними банками, пенсійними фондами, паєвими інвестиційними фондами і хеджевими фондами, оскільки ці інституціональні торговці повинні виконувати великі замовлення на ринках, не можуть одночасно выставити такі великі заявки на ринок без ризику втрати. Зазначено, що алгоритмічна торгівля і роботтрейдинг не представлені на фондових і товарних ринках України. Визначено структуру алгоритмічної торгівлі, оцінено сучасний стан і види торгівлі з допомогою алгоритмічних систем.

Ключові слова: алгоритмічна торгівля, роботи, фондовий ринок, біржовий ринок, електронна торгівля, торгові роботи.

Summary. The article argues theoretically that algorithmic trading is widely used by investment banks, pension funds, mutual funds and hedge funds, as these institutional traders must execute large orders in markets that can not simultaneously place such large market applications without risk of loss. It is noted that algorithmic trade and worktrading are not presented in the stock and commodity markets of Ukraine. The structure of algorithmic trading is determined, the current state and types of trade are evaluated using algorithmic systems.

Key words: algorithmic trading, robots, stock market, stock market, e-commerce, trading robots.

УДК 657.42

Слущкий Є. В.
аспірант

Одеського національного економічного університету

Slutskiy Ye. V.

Postgraduate Student of Accounting and Auditing Department,
Odessa National Economic University

РОЗРОБЛЕННЯ РОЗПОРЯДЧОГО ДОКУМЕНТУ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ДЛЯ ОБОРОННОЇ ГАЛУЗІ В ЧАСТИНІ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

DEVELOPING OF THE REGULATORY DOCUMENT FOR ACCOUNTING POLICY FOR DEFENSIVE INDUSTRY IN THE TERM OF THE MAIN ASSETS

Анотація. У статті розглянуто та проаналізовано особливості розроблення облікової політики суб'єктів державного сектору економіки з обліку основних засобів. У процесі дослідження нами було розроблено алгоритм з обрання методичних рекомендацій з облікової політики для суб'єктів державного сектору економіки. Проаналізовано рекомендації з облікової політики в розрізі основних засобів. Запропоновано розділи розпорядчого документу облікової політики для оборонної галузі в частині основних засобів. Наведено власні рекомендації, які необхідно висвітлити в розпорядчому документі облікової політики для оборонної галузі в частині основних засобів.

Ключові слова: основні засоби, облікова політика, міжнародні стандарти бухгалтерського обліку, суб'єкти державного сектору економіки, справедлива вартість, національні стандарти бухгалтерського обліку.

Постановка проблеми. Бухгалтерська методологія з обліку основних засобів національної моделі бухгалтерського обліку все більше і більше імплементує міжна-

родний досвід. Проте цей напрям розвитку не враховує специфіку національної економіки країни та економічних процесів, які у ній відбуваються. Широка варіативність

рівнів регулювання облікової політики, які загалом відображають сукупну методологію обліку господарських операцій, є розрізною і надто громіздкою. Під час розробки власної облікової політики підприємства значна частина зусиль приділяється розробленню інструментарію, який може бути застосований для вже здійснених господарських операцій без урахування гіпотетичних підприємницьких операцій в майбутньому. Вирішення цієї проблематики можливо завдяки дієвій роботі у сфері облікової політики галузевого рівня.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розглядом проблемних питань розпорядчого документу облікової політики в частині основних засобів приділялась увага в роботах таких науковців, як Р.Л. Цебеня [1], Ю.О. Ночована [2], З.М. Левченко [3], Г.С. Майдуда [4], О.П. Колісник [5], Т.М. Власюк [6], О.В. Попович [7], В.С. Семейон [8], Л.А. Суліменко [9], Н.О. Лоханова [10], М.В. Фарфурак [11], М.Я. Черній [12], Г.Ю. Аніщенко [13], В.А. Кулик [14] та інші.

Мета статті – вивчення особливостей розроблення облікової політики підприємства з обліку основних засобів. Розроблення алгоритму з обрання методичних рекомендацій з облікової політики для суб'єктів державного сектору економіки. Аналіз рекомендацій з облікової політики. Запропонування розділів розпорядчого документу облікової політики для оборонної галузі в частині основних засобів. Наведення власних рекомендацій, які необхідно висвітлити в розпорядчому документі облікової політики для оборонної галузі в частині основних засобів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Відповідно до Господарського Кодексу України від 16 січня 2003 року № 436-IV «суб'єктами господарювання державного сектору економіки є суб'єкти, що діють на основі лише державної власності, а також суб'єкти, державна частка у статутному капіталі яких перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує державі право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів» [15]. Таке широке визначення суб'єктів державного сектору економіки приводить до певних розбіжностей під час здійснення бухгалтерського обліку підприємств. Відповідно до Указу Президента України № 446/2011 від 8 квітня 2011 року «Про Положення про Міністерство фінансів України», «Міністерство фінансів України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації бухгалтерського обліку» [16]. Відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 липня 1999 р. № 996-XIV регулювання питань методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності здійснюється через затвердження національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, також через інші нормативно-правові акти щодо ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності [17].

Наведемо приклад регулювання бухгалтерського обліку основних засобів суб'єктами господарювання державного сектору економіки: Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затверджене наказом міністерства фінансів України № 92 від 27.04.2000 р. [19], національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 121 «Основні засоби», затверджене наказом міністерства фінансів № 1202 12.10.2010 р. [18], Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 (МСБО 16) «Основні засоби», виданий Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку [20] та Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку для державного сектору 17, виданий комітетом з питань державного сектору Міжнародної федерації бухгалтерів [21]. З огляду на те, що процес виявлення, збері-

гання та передачі, вимірювання, реєстрації, накопичення, узагальнення інформації про основні засоби підприємства має такий широкий діапазон принципів, методів і процедур, неодмінно виникає логічна проблема у їх чіткій конкретизації для кожного із суб'єктів господарювання державного сектору економіки та недержавного сектору економіки з позиції бухгалтерського обліку.

Проте Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 липня 1999 р. № 996-XIV визначено, що з метою подолання такої логічної невизначеності розробляється облікова політика підприємства. Підґрунтям для розроблення облікової політики підприємства стають методичні рекомендації, розроблені Міністерством фінансів України та прийняті до впровадження міжнародних стандартів бухгалтерського обліку.

Міністерство фінансів України розробило низку методичних рекомендацій для підприємств з облікової політики, а саме: наказ від 27.06.2013 р. № 635 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо облікової політики підприємства та внесення змін до деяких наказів Міністерства фінансів України» [22], наказ від 23 січня 2015 р. № 11 «Про затвердження Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку для суб'єктів державного сектору» [23]. Рада з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку розробила Міжнародний Стандарт Бухгалтерського Обліку 8 (МСБО 8) «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» [24], Комітет із питань державного сектору Міжнародної федерації бухгалтерів видав Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку для державного сектору 3 «Чистий надлишок або дефіцит за період, суттєві помилки та зміни в обліковій політиці» [25].

Використання тих чи інших методичних рекомендацій під час розроблення власної облікової політики суб'єктом господарювання державного сектору економіки потребує чіткого алгоритму обрання, оскільки вони мають свою специфіку під час здійснення різних господарських операцій.

Бухгалтерський облік за своєю сутністю – це процес всебічної обробки господарської інформації, результатом якої є відображення цієї інформації на певну дату у фінансовій звітності або прийняття конкретних управлінських рішень, що залежать від якості цієї інформації. Облікова політика документально затверджує методи бухгалтерського обліку, які застосовуються підприємством, установою, організацією з метою надання об'єктивної і прозорої інформації про реальний господарський стан підприємства. Оскільки облікова політика як керівний документ підприємства повинна спиратись на законні і підзаконні документи держави, обрання методичних рекомендацій потрібно розпочинати саме з низки послідовних логічних питань:

1. Чи є суб'єкт державного сектору самостійною юридичною особою? (У разі, якщо він не відноситься до самостійної юридичної особи, інформація господарської діяльності включається до консолідованої фінансової звітності).
2. Чи надано дозвіл на ведення спрощеного обліку доходів і витрат? (У разі, якщо надано дозвіл на ведення спрощеного обліку доходів і витрат, ведеться спрощена система обліку і звітності).
3. Чи віднесено підприємство до Публічного акціонерного товариства, банку, страховика, а також підприємства, яке проводить господарську діяльність за видами, перелік яких визначено Кабінетом Міністрів України про обов'язковість складання фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності за міжнародними стандартами? (У разі, якщо підприємство, установа, організація відноситься, то слід використовувати Міжнародний

Стандарт Бухгалтерського Обліку 8 (МСБО 8) «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» під час розроблення власного наказу про облікову політику підприємства. У разі, якщо не відноситься, треба задати ще одне логічне питання).

4. Чи доцільне застосування міжнародних стандартів для складання фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності? (У разі, якщо доцільно, слід використовувати Міжнародний Стандарт Бухгалтерського Обліку 8 (МСБО 8) «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» під час розроблення власного наказу про облікову політику підприємства. У разі, якщо недоцільно, потрібно провести розмежування суб'єктів господарювання державного сектору економіки за метою їх діяльності).

5) Чи має на меті підприємство отримання прибутку? (Якщо відповідно до установчих документів підприємства метою його діяльності є отримання прибутку, то під час розроблення облікової політики підприємства слід використовувати наказ Міністерства фінансів України від 27.06.2013 р. № 635 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо облікової політики підприємства та внесення змін до деяких наказів Міністерства фінансів України». У разі, якщо установчими документами встановлено, що підприємство, установа, організація є не прибутковою, її слід відносити до суб'єктів бюджетної сфери та під час розроблення облікової політики підприємства використовувати наказ Міністерства Фінансів України від 23 січня 2015 р. № 11 «Про затвердження Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку для суб'єктів державного сектору»)

Слід також зазначити, що облікова політика підприємства базується на стандартах бухгалтерського обліку та документально підтверджує перелік методологічних операцій, які проводить підприємство, здійснюючи бухгалтерський облік господарських операцій зі своїми активами та пасивами.

На підтвердження нашого алгоритму обрання методичних рекомендацій із складання підприємницького документу «облікова політика» наведемо перелік стандартів бухгалтерського обліку, які застосовуються під час обліку основних засобів, із конкретним зазначенням суб'єктів, що належать суб'єктів державного сектору економіки.

Як видно з таблиці, найбільш універсальним для підприємств України є обрання методології бухгалтерського обліку саме за міжнародними стандартами бухгалтер-

ського обліку, оскільки відповідно до стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007–2015 роки, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 16 січня 2007 р. № 34, удосконалення системи бухгалтерського обліку в державному секторі повинно здійснюватись з урахуванням вимог міжнародних стандартів [26]. Міжнародні Стандарти Бухгалтерського Обліку доцільно використовувати у країнах з розвинутою економікою та незначними темпами інфляції, тоді як для української економіки характерні значні темпи інфляції із постійним відтоком капіталів, негативним сальдо платіжного балансу та старінням виробничого комплексу, що, як наслідок, приводить до постійних переоцінок в обліку.

З метою обрання найбільш оптимального переліку питань, які необхідно висвітлити в обліковій політиці під час здійснення операцій з основними засобами підприємства суб'єкта державного сектору економіки, проведемо порівняння методичних рекомендацій в розрізі основних засобів.

Відповідно до наказу Міністерства фінансів України від 27.06.2013 р. № 635 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо облікової політики підприємства та внесення змін до деяких наказів Міністерства фінансів України» стосовно основних засобів розпорядчий документ повинен включати:

- 1). Методи амортизації основних засобів, а також довгострокових біологічних активів та інвестиційної нерухомості, у разі, якщо вони обліковуються за первісною вартістю.
- 2). Підходи до переоцінки необоротних активів.
- 3). Підходи до періодичності зарахування сум дооцінки необоротних активів до нерозподіленого прибутку.
- 4). Кількісні критерії та якісні ознаки суттєвості інформації про господарські операції, події та статті фінансової звітності.
- 5). Критерії розмежування об'єктів операційної нерухомості та інвестиційної нерухомості.
- 6). Дату первісного визнання необоротних активів та групи вибуття як утримуваних для продажу.
- 7). Періодичність та об'єкти проведення інвентаризації.
- 8). Підходи до віднесення витрат, пов'язаних із поліпшенням об'єкта основних засобів до первісної вартості або витрат звітного періоду [22].

На наш погляд, порядок проведення інвентаризації потрібно оформлювати окремим наказом з метою не переважання документа про облікову політику.

Таблиця 1

Перелік стандартів бухгалтерського обліку, які застосовуються під час обліку основних засобів, із конкретним зазначенням суб'єктів, що належать до суб'єктів державного сектору економіки

Стандарт бухгалтерського обліку, що регулює облік основних засобів у суб'єктах державного сектору економіки	Конкретні суб'єкти, що відносяться до суб'єктів державного сектору економіки
Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»	Застосовуються до підприємств, організацій та інших юридичних осіб усіх форм власності (крім бюджетних установ та підприємств, які відповідно до законодавства складають фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності)
Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 121 «Основні засоби»	Застосовуються суб'єктами державного сектору.
Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 (МСБО 16) Основні засоби	Публічними акціонерними товариствами, банками, страховиками, а також підприємствами, які провадять господарську діяльність за видами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України. Підприємства, самостійно визначають доцільність застосування міжнародних стандартів для складання фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності.
Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку для державного сектору 17	В Україні не застосовуються.

Джерело: Розроблено автором на підставі [18; 19; 20; 21]

Відповідно до наказу Міністерства Фінансів України від 23 січня 2015 р. № 11 «Про затвердження Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку для суб'єктів державного сектору» стосовно основних засобів розпорядчий документ повинен включати:

1) строки корисного використання груп основних засобів;

2) періодичність нарахування амортизації;

3) кореспонденцію субрахунків бухгалтерського обліку [23].

Вищенаведена вибірка дає можливість дійти висновку, що саме наказ Міністерства фінансів України від 27.06.2013 р. № 635 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо облікової політики підприємства та внесення змін до деяких наказів Міністерства фінансів України» містить більший перелік питань, які повинні міститись в обліковій політиці підприємства як розпорядчого документу стосовно основних засобів.

В.А. Кулик у своєму дослідженні підкреслює, що взаємодія підприємства і держави у сфері облікової політики відбувається на п'яти рівнях: міжнародному, міждержавному, державному, галузевому і на рівні окремого підприємства [27, с. 72]. На наш погляд, слід виокремити ще шостий рівень, який займе свою позицію між галузевим рівнем та підприємством – це комбіноване підприємство, оскільки за своєю господарською діяльністю воно може належати до декількох галузей економіки та використовувати різну методологію під час бухгалтерського відображення господарських операцій залежно від галузі, в якій ця господарська операція відбувалась.

Слід зазначити, що галузевий рівень регулювання облікової політики повинен містити найбільшу кількість рекомендацій і варіацій відображення тих чи інших господарських процесів підприємств певної галузі. Галузевий рівень управління – це саме той масштаб управління, який в повному обсязі може забезпечити всю варіативність методології ведення бухгалтерського обліку і використання притаманних облікових оцінок без надлишкового їх перенавантаження.

Ми не ставимо собі за завдання виокремити всі недоліки, які характерні для наказів про облікову політику підприємств, але однією з найчастіших помилок під час складання наказу про облікову політику є його об'єднання з порядком організації бухгалтерського обліку підприємства, установи, організації, що приводить до надлишкового нагромадження документа інформацією. Крім того, слід зазначити, що облікову політику підприємства розробляють на весь час існування підприємства та під час внесення змін до неї, що перевищують за обсягом значну частину тексту, рекомендовано її викладати у новій редакції із подальшим поданням його на затвердження до суб'єкта розпорядника коштів вищого рівня або до суб'єкта за підпорядкованістю.

Порядок проведення інвентаризації, на наш погляд, доцільно викласти в окремому наказі, оскільки плин кадрів приводить до частого редагування складу інвентаризаційних комісій та, як наслідок, до редагування документа про облікову політику. Міжнародний досвід, викладений Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку у Міжнародному Стандарті Бухгалтерського Обліку 8 (МСБО 8) «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» говорить, що зміни в обліковій політиці повинні відбуватися за зміни Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку або з метою відображення в обліку достовірнішої інформації.

Отже, для оборонної галузі, на наш погляд, розпорядчий документ з облікової політики в розрізі основних засобів доцільно наповнити ще деякими пунктами з документа про організацію бухгалтерського обліку. Зміст документа повинен включати:

1) Робочий план рахунків основних засобів.

2) Методи амортизації основних засобів.

3) Алгоритм розмежування основних засобів і інших малоцінних необоротних активів з позиції вартості.

4) Періодичність проведення переоцінки основних засобів та порядок зарахування до бухгалтерських реєстрів її результатів. Поріг суттєвості вартісної ознаки інформації щодо відображення її в обліку та фінансовій звітності.

5) Підходи до віднесення витрат на основні засоби під час їх експлуатації та перебування на ремонті, модернізації, переобладнанні.

6) Робочу кореспонденцію рахунків.

7) Алгоритм відображення первинних документів з обліку основних засобів в реєстрах аналітичного обліку галузі за різних форм бухгалтерського обліку на різних етапах життєвого циклу основних засобів.

8) Мінімальні строки використання об'єктів основних засобів.

Запропоновані нами розділи документа про облікову політику із деякими пунктами з документа про організацію бухгалтерського обліку, на наш погляд, дадуть змогу повністю розкрити методологію бухгалтерського обліку в частині основних засобів, хоча і потребують додаткового обговорення.

Різниця між робочим галузевим планом рахунків і типовим планом рахунків, затвердженим законодавством, полягає у наявності аналітичних субрахунків.

На наш погляд, введення субрахунків із зазначенням функціонального призначення основних засобів може вирішити проблему обрання методів нарахування амортизації. На виробничі основні засоби та ті, які утримуються для надання в оренду, – прискорені методи нарахування амортизації, на невиробничі основні засоби – прямолінійний метод нарахування амортизації. Крім того, доцільно ввести до галузевого плану рахунків субрахунки основних засобів, які б відображали перебування активів на консервації або тимчасовому невикористанні.

Враховуючи, що у національному положенні (стандарті) бухгалтерського обліку в державному секторі 121 «Основні засоби» існує обмеженість тільки прямолінійного методу нарахування амортизації, вважаємо за доцільне введення прискорених методів нарахування амортизації для тих підприємств, установ, організацій, які мають знаходження зі спеціального фонду державного або місцевих бюджетів. Податковим кодексом України передбачені мінімально допустимі строки амортизації основних засобів; враховуючи специфіку використання виробничих і невиробничих основних засобів, суб'єктам управління рекомендовано розробити власні мінімально допустимі строки амортизації основних засобів для збільшення ефективності їх управління. На наш погляд, мінімально допустимі строки амортизації виробничих основних засобів слід залишити на рівні, визначеному законодавством, а для невиробничих основних засобів з метою збільшення конкурентоспроможності підприємств – підвищити граничні терміни експлуатації до визначених у технічних характеристиках цих об'єктів. За умови надходжень коштів спеціального фонду на спеціальні реєстраційні рахунки підприємства основні засоби, які акумулюють ці кошти, слід класифікувати як виробничі основні засоби.

Під час розмежування основних засобів та інших малоцінних необоротних активів слід спиратися на вимоги чинного законодавства в розрізі отримання економічних вигід від їх використання, терміну використання, наявності матеріальної форми, готовності до експлуатації та каль-

кулювання витрат, які були понесені до моменту їх вводу в експлуатацію, що дасть можливість розроблення алгоритму виокремлення із нефінансових активів синтетичних груп та віднесення в подальшому активів до відповідних аналітичних рахунків згідно з галузевим планом рахунків.

Відповідно до листа Міністерства Фінансів України «Про суттєвість у бухгалтерському обліку і звітності» від 29.07.03 р. № 04230-04108 «порогом суттєвості з метою відображення переоцінки або зменшення корисності об'єктів обліку може прийматися величина, що дорівнює 1 відсотку чистого прибутку (збитку) підприємства, або величина, що дорівнює 10-відсотковому відхиленню залишкової вартості об'єктів обліку від їх справедливої вартості» [28]. Але, на наш погляд, здатність української економіки до періодичних інфляційних та гіперінфляційних процесів, а також зобов'язання суб'єктів господарювання державного сектору економіки вести бухгалтерський облік у грошовій одиниці України, що має високу здатність до періодичної девальвації та ревальвації, поріг суттєвості повинен мати прив'язку до фіксованих термінів проведення переоцінки. На наш погляд, найдоцільнішими буде проведення переоцінки основних засобів під час проведення річної інвентаризації шляхом коригування балансової вартості основних засобів до їх справедливої вартості, а також під час таких господарських операцій, які слід відносити до ліквідаційного життєвого циклу основних засобів. З метою зменшення документообігу результати переоцінки слід відображати в інвентаризаційних описах або в документах, які відображають господарські операції ліквідаційного життєвого циклу основних засобів. Крім того, слід також прописувати в документі показники підприємницької діяльності, які б вказували на необхідність проведення переоцінки активів у зв'язку із втратою їх корисності.

У законодавстві України досить нечітко прописані такі бухгалтерські операції експлуатаційного періоду життєвого циклу основних засобів, як модернізація, реконструкція, дообладнання, поточний та капітальний ремонт. Специ-

фіка їх полягає у тому, що реконструкція, дообладнання та модернізація – це загалом покращення активів та їх характеристик, що приводить до збільшення економічних вигід та виробничих потужностей після здійснення реконструкції, дообладнання та модернізації нефінансового активу. Поточний і капітальний ремонт необхідні для підтримання об'єкта в робочому стані. Але справедлива вартість активів після модернізації, реконструкції, дообладнання, поточного та капітального ремонту змінюється, і, як правило, у позитивний для підприємства бік. Тому, на наш погляд, здійснення переоцінки основних засобів після проведення всіх видів покращень вкрай необхідно для більш прозорого їх відображення в бухгалтерському обліку. Проте не слід ототожнювати технічні огляди основних засобів із проведенням ремонтних робіт, оскільки технічні огляди є елементом правильної експлуатації основних засобів і не впливають на характеристики активів.

Робоча кореспонденція рахунків, як і графік документообігу, є взірцем для подальшого відображення проведення господарських операцій в облікових регістрах. Тому з метою оптимізації робочого часу працівників відображена в них інформація повинна бути зрозумілою і чітко сформульованою.

Висновки. Нами було вивчено особливості розроблення облікової політики підприємства з обліку основних засобів. Розроблено алгоритм з обрання методичних рекомендацій з облікової політики для суб'єктів державного сектору економіки. Проаналізовано рекомендації з облікової політики. Запропоновано розділи розпорядчого документу облікової політики для оборонної галузі в частині основних засобів. Наведено власні рекомендації, які необхідно висвітлити в розпорядчому документі облікової політики для оборонної галузі в частині основних засобів. Перспективним, на наш погляд, для подальшого вивчення є застосування справедливої вартості як методу оцінки в галузевому рівні облікової політики та впровадження рекомендацій з розроблення облікової політики на галузевому рівні регулювання бухгалтерських методів.

Список використаних джерел:

1. Цебень Р.Л. Облікова політика основних засобів у контексті впровадження Податкового кодексу України / Р.Л. Цебень, А.Ф. Гуменюк // Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. Сер. : Економічні науки. – 2011. – Вип. 28, ч. 1. – С. 80–83.
2. Ночовна Ю.О. Сучасний стан та проблеми формування облікової політики підприємства / Ю.О. Ночовна, В.А. Кулик // Вісник Національного університету «Львівська політехніка» Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. – 2013. – № 776. – С. 141–146. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VNULPM_2013_776_24.
3. Левченко З.М. Формування облікової політики аграрних підприємств щодо основних засобів [Електронний ресурс] / З. М. Левченко – Режим доступу до ресурсу: <https://www.pdaa.edu.ua/sites/default/files/nppdaa/11/25.pdf>.
4. Майдуда Г.С. Роль облікової політики у формуванні амортизаційних відрахувань як джерела відтворення основних засобів / Г.С. Майдуда // Журнал «Економіка та держава». – 2014. – С. 126–129.
5. Колісник О.П. Формування елементів облікової політики щодо основних засобів / О.П. Колісник, М.С. Поліщук. // Економіка і Суспільство. – 2017. – № 9. – С. 1152–1157.
6. Власюк Т.М. Основні засоби: організаційно методичні аспекти формування облікової політики підприємства [Текст] / Т.М. Власюк, І.І. Юзюк // Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. – 2014. – № 2 (76). – С. 197–206.
7. Попович О.В. Особливості ведення бухгалтерського обліку та фінансової звітності на підприємствах малого підприємництва / О.В. Попович, А.М. Іванова // Финанси, учет, банки. – 2014. – № 1. – С. 232–235.
8. Семйон В.С. Облікова політика підприємства: вітчизняний і зарубіжний досвід / В.С. Семйон // Економіка і організація управління. – 2014. – Вип. 3–4. – С. 243–248. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/eiou_2014_3-4_37.
9. Суліменко Л.А. Проблеми вдосконалення обліку та формування облікової політики щодо основних засобів [Електронний ресурс] / Л.А. Суліменко. – Режим доступу до ресурсу: http://ir.znau.edu.ua/bitstream/123456789/1997/1/Nauk_chut_2014_3_90-92.pdf.
10. Лоханова Н.О. Облікова політика як інструмент управління економічною безпекою компанії / Н.О. Лоханова // Інвестиції: практика та досвід. – 2014. – № 11. – С. 12–16.
11. Фарфурак М.В., Швець А.П. Основні засоби як елемент облікової політики. / М.В. Фарфурак, А.П. Швець. – Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції «Проблеми та перспективи розвитку обліку і економічного аналізу» Національний університет кораблебудування ім. адмірала Макарова м. Миколаїв. [Електронний ресурс] – Режим доступу: conference.nuos.edu.ua.

12. Черній М.Я. Формування облікової політики підприємств на основі організаційно-технологічних особливостей діяльності / М.Я. Черній // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. – 2012. – № 2. – С. 381–388.
13. Аніщенко Г.Ю. Практичні аспекти формування облікової політики бюджетних установ / Г.Ю. Аніщенко // Ефективна економіка. – 2013. – № 9. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2013_9_31.
14. Кулик В.А. Організація обліку основних засобів: методичний аспект / В.А. Кулик // Університетські наукові записки. – 2013. – № 2. – С. 404–408. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2013_2_63.
15. Господарський Кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 436-IV (станом на 13.11.2017) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.
16. Указ Президента України «Про Положення про Міністерство фінансів України» від 8.04.2011 № 446/2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/446/2011>.
17. Закон України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 № 996-XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
18. Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі» від 12.10.2010 р. № 1202. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1017-10>.
19. Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» від 27.04.2000 р. № 92 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>.
20. Основні засоби: Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.minfin.gov.ua.
21. Основні засоби: Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку в державному секторі 17 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.minfin.gov.ua.
22. Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо облікової політики підприємства та внесення змін до деяких наказів Міністерства фінансів України» від 27.06.2013 № 635 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://195.78.68.18/minfin/control/uk/publish/article?art_id=382876&cat_id.
23. Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку для суб'єктів державного сектору» від 23.01.2015 № 11 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MF15004.html.
24. Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки: Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 8 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.minfin.gov.ua.
25. Чистий надлишок або дефіцит за період, суттєві помилки та зміни в обліковій політиці: Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку в державному секторі 3 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.minfin.gov.ua.
26. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007–2015 роки» від 16 січня 2007 р. № 34 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/34-2007-%D0%BF>.
27. Кулик В. Облікова політика підприємства: набутий досвід та перспективи розвитку / Вікторія Кулик. – Полтава: ВНЗ Укоопспілки Полтавський університет економіки і торгівлі, 2014. – 373 с.
28. Лист Міністерства Фінансів України «Про суттєвість у бухгалтерському обліку і звітності» від 29.07.03 № 04230-04108 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://195.78.68.18/minfin/control/uk/publish/archive/main?&cat_id=34931&stind=231.

Аннотация. В статье рассмотрены и проанализированы особенности разработки учетной политики субъектов государственного сектора экономики по учету основных средств. В ходе исследования нами был разработан алгоритм по избранию методических рекомендаций учетной политики для субъектов государственного сектора экономики. Проанализированы существующие рекомендации по учетной политике в разрезе основных средств. Предложены разделы распорядительного документа учетной политики для оборонной отрасли в части основных средств. Приведены собственные рекомендации, которые необходимо осветить в распорядительном документе учетной политики для оборонной отрасли в части основных средств.

Ключевые слова: основные средства, учетная политика, международные стандарты бухгалтерского учета, субъекты государственного сектора экономики, справедливая стоимость, национальные стандарты бухгалтерского учета.

Summary. In the article the peculiarities of the accounting policy of the subjects in the state's economic sector in the accounting of the main assets are considered and analyzed. In the course of investigating we have developed the algorithm for choosing some methodological recommendations in accounting policy for the subjects in the state's economic sector. The existing recommendations on accounting policy in the connection of the main assets were analyzed. The sections of the regulatory document of the accounting policy for the defensive industry in the term of the main assets are proposed. There are some personal recommendations which are necessary to highlight in the regulatory document of the accounting policy for the defensive industry in the term of the main assets.

Key words: main assets, accounting policy, international accounting standards, the subjects of the state's economic sector, national accounting standards.